

en offentlig drevet institution, såfremt institutionen finder en kommune at slutte overenskomst med.

8. Til bemærkningerne til enkelte paragraffer i kontaktudvalgets vedlagte *skrivelse af 16. november 1972* kan bemærkes følgende:

Der vil med hjemmel i forslaget § 19, stk. 2, kunne gives regler om indberetning til andre end de sociale udvalg, herunder til en central myndighed.

Der vil ikke være nogen realitetsforskel mellem ordene „kan“ og „skal“ i bestemmelser vedrørende ydelser, der tildeles efter skøn. Når det skrives, at der „kan ydes hjælp“, er det ensbetydende med, at hjælp af den omhandlede art skal ydes, hvis den kompetente sociale myndighed skønner, at forudsætningerne herfor er til stede.

Med hensyn til hjælp til personlig assistance som „hjælpemiddel“ henvises til socialreformkommissionens 2. betænkning, side 69-70. Det er her fremhævet, at personlig assistance til personer under uddannelse allerede omfattes af hjælpemulighederne i den gældende lovgivning, og at der efter invalidepensionsloven kan ydes bistandstillæg. Kommissionen finder, at det er vanskeligt at tage stilling til, hvorvidt der herudover bør være en generel ordning for per-

soner, der for at bestride et erhverv har behov for personlig assistance. Det anføres videre, at man først gennem nærmere undersøgelse og forsøg vil kunne fastlægge grænserne for en sådan eventuel ydelse. Man har ikke ved udarbejdelsen af lovforslaget fundet, at der var den fornødne baggrund for på nuværende tidspunkt at indsætte en bestemmelse i forslaget.

Når socialministeriet ikke har fundet grundlag for etablering af en lokal-pædagogisk institutionsordning for svagsynede svarende til den for tunghøre gældende, hænger dette bl. a. sammen med, at antallet af svagsynede med behov for vejledning om anvendelse af særlige briller m. v. sammenlignet med grupperne af tunghøre er så begrænset, at klientunderlaget ikke vil kunne bære en distriktsmæssig opdeling, i hvert fald ikke i samme grad.

Socialministeriet er endvidere bekendt med, at blindeforsorgen arbejder med spørgsmålet, og at det overvejes at stille forslag om etablering af en rejseinstruktionsordning.

Af de bestemmelser fra det oprindelige lovudkast, der omtales i kontaktudvalgets skrivelse af 16. november 1972, er der ved udarbejdelsen af selve lovforslaget foretaget ændring af § 72.